

PODUSZNIK (1) *sb m*

N pl podusznicy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Człowiek lubiący leżeć na poduszkach; iron.:

W połączeniu szeregowym: z iezdy fzlácheckiey/ sftáli fię wozownicy/ podufznicy/ piérznicy. z łózkámi z pierzynkámi iádą. SkarKazSej 704b.

KW